

तैलैः कारयेन्मुद्रामसङ्कलितसङ्कताम् ॥
एषु खराः खृताः सौम्याः सार्धाः सौराः
शुभोदयाः ।
आग्नेया व्यापकाः सर्वे सोमस्तर्थादिदेवताः ॥
खराः षोडश विख्याताः सार्धांस्ते पञ्चविंशतिः ।
व्यापका एष ते कामधनधर्मप्रदायिनः ॥
साष्टं सहस्रं संजय सूद्रा तां जुहुयात्ततः ।
तस्यां सम्पातयेन्नस्त्री सर्पिषा पूर्वसंख्या ॥
निःक्षिप्य कुम्भे तां सुद्रामभिषेकोक्तवर्त्मना ।
ध्यावाण्य पूजयेद्देवीसुपचारैर्विधानतः ॥
अभिषिच्य विनीताय दद्यात्तां मुद्रिकां गुरुः ।
इयं सुद्रा क्षुद्ररोगविघ्नवरविनाशिनो ॥
बालक्षौरहृग्मादिभ्यो रक्षां कुर्व्याद्विघ्नोघतः ।
बुद्धे विजयमाप्नोति धारयन् मनुजेश्वरः ॥
मन्त्रसिद्धिकारी पुंसां चतुर्वर्गफलप्रदा ।
धारयन्मनुजो निर्वां देवतुल्यो भवेद्भुवि ॥”

इति तन्त्रसारः ॥

त्रिवर्गः, पुं, (त्रयानां वर्गः सहस्रः ।) धर्म-
कामार्थाः । इत्यमरः । २ । ७ । ५८ ॥ (यथा,
महाभारते । १ । १०१ । ३ ।
“यो हि कारणतः क्रोधं संजातं चक्षुमर्हति ।
नालं स मनुजः सम्बद्धं त्रिवर्गं परिरक्षितुम् ॥”)
त्रिफला । त्रिकटु । (यथा, सुश्रुते उत्तरतन्त्रे
४१ अध्याये ।

“भागान् दशैतान् विपचैद्विघ्नो
दत्त्वा त्रिवर्गं मधुरं च क्तुच्छम् ॥”)

वृद्धिस्थानक्षयाः । (यथा, महाभारते । १२ ।
६६ । ६६ ।

“त्रिवर्गं चापि यः प्रोक्तस्तमिहैकमनाः श्रेष्ठः ।
जयः स्थानञ्च वृद्धिश्च त्रिवर्गं परमस्यथा ॥”)
सत्त्वरक्तमांसि । इति मेदिनी । गे, ३७ ॥
सुनीतिः । इति शब्दरत्नावली ॥

त्रिवर्णकं, स्त्री, (त्रयो वर्णाः सन्धयवयादौ यस्य ।
कप् ।) गोक्षुरकः । त्रिफला । (यथा,
सुश्रुते । १ । ४४ ।

“त्रिवर्णकत्रयं यत्सुक्तेतद्
गुडं न लिङ्गादनवेन चूर्णम् ॥”)

त्रिकटु । इति मेदिनी । के, १६२ ॥ (ब्राह्म-
णादिवर्णत्रये, श्यामरक्तपीतात्मके वर्णत्रये च ॥)
त्रिवर्षिका, स्त्री, (त्रीणि वर्षाणि वयो यस्याः सा
त्रिवर्षा । ततः स्वार्थे कन् । टापि अत इत्वञ्च ॥)
त्रिहायणी । त्रिवर्षा गौः । इति हेमचन्द्रः ।
४ । ३३ ॥

त्रिवलिः, स्त्री, (त्रिगुणिता वलिवल्वकतरङ्गाः) जठरा-
वयवविशेषः । (यथा, देवीभागवते । ५ । ८ । ७१ ।
“संस्कृतास्यास्तथा मध्यं जातं त्रिवलिसंयुतम् ॥”
वृद्धिकारादिति पते ङीप् त्रिवलीत्वपि ।) यथा,
“त्रिवलीवनयोपनाम् ॥”

इति जगद्धात्रीध्यानम् ॥

त्रिविक्रमः, पुं, (त्रीन् लोकान् विशेषेण क्रामति
आप्नोतीति । वि + क्रम + अच् । यद्वा, त्रियु-
ल्लोकेषु त्रिलवचनार्थे भूयामस्यर्गेषु क्रमः पाद-

न्यासो यस्य ।) विष्णुः । इत्यमरः । १ । १ । २० ॥
(यथा, महाभारते । १२ । १४६ । ६६ ।

“आनन्दो नन्दो नन्दः सत्यधर्मस्त्रिविक्रमः ॥”

“त्रयो विक्रमास्त्रियु लोकेषु यस्य स त्रिविक्रमः ।
‘त्रीणि पदानि विचक्रमे’ इति श्रुतेः ।

‘त्रिरित्येवं त्रयो लोकाः कौर्मिता मुनिसत्तमैः ।
विक्रामंस्तु ततः सर्वोक्तिविक्रमोऽसि जनाद्देव ॥’
इति हरिवंशे ॥” इति श्राङ्करभाष्यम् ॥)

त्रिविष्टपं, स्त्री, (वृतीयं विष्टपं सुवनम् ।) त्रिपि-
ष्टपम् । खर्गः । इत्यमरटीकायां खामी ॥
(यथा, रामायणे । २ । १०८ । ६ ।

“विष्टर त्वमयोध्यायां यथा शक्यं विष्टपे ॥”
त्रिभुवनञ्च ॥

त्रिविष्टपसत्, [ङ] पुं, (त्रिविष्टपे खर्गं सीद-
तीति । सट् + क्विप् ।) त्रिपिष्टपसत् । (देवः ।)
इति हलायुधः ॥

त्रिवीजः, पुं, (त्रीणि त्रीणि वीजानि यस्य ।)
श्यामाकः । इति राजनिर्घण्टः ॥

त्रिवृत्, स्त्री, (त्रीनवयवान् वृणोतीति । वृ +
क्विप् तुक् च ।) लताविशेषः । तेजुडी इति
भाषा । तत्पर्यायः । सर्वांस्तृभूतिः २ सुवहारा
त्रिपुटा ४ चिचता ५ त्रिभञ्जी ६ रेचनी ७ ।
इत्यमरः । २ । ४ । १०८ ॥ सुवहारा सरणा ६
सरणा १० त्रिपुटी ११ रोचनी १२ । एते
चिचता सामान्ये शुक्लचिचतायामिति केचित् ।
इति भरतः ॥ मालविका १३ मञ्जरी १४
श्यामा १५ अर्द्धचन्द्रा १६ विदला १७ सुषेयी
१८ कालिङ्गिकम् १९ कालमेयी २० काली २१
त्रिवेला २२ चिचतिका २३ । इति राज-
निर्घण्टः ॥ श्वेता २४ सारा २५ । इति शब्द-
रत्नावली ॥

त्रिव्यायाः पर्यायः । श्यामा १ पालिन्दी २
सुषेयिका ३ काला ४ मञ्जरीविदला ५ अर्द्ध-
चन्द्रा ६ कालमेयिका ७ । इत्यमरः । २ । ४ ।
१०८ ॥ पालिन्दी ८ कालमेयिका ९ । इति
भरतः ॥ श्वेतायाः पर्यायः । चिचत् १ वृकाची
२ सुवहारा ३ त्रिभञ्जी ४ त्रिपुटा ५ ॥ अर्ह-
णायाः पर्यायः । आघादनी १ कुटवणा २

निःसृता ३ चिचता ४ अर्हणा ५ । इति रत्न-
माला ॥ सामान्यचिचतागुणाः । कटुत्वम् ।
उष्णत्वम् । क्षमिश्रेयोरारक्तिकृष्णकुरुप्रयानाशि-
त्वम् । विरेचने प्रशस्तत्वञ्च । इति राज-
निर्घण्टः ॥ अर्हणवर्णचिचद्गुणाः । स्वादु-
त्वम् । कषायत्वम् । मृदुत्वम् । रेचनत्वम् ।
रूचत्वम् । कटुत्वम् । दोषपाके पित्तकफापह-
त्वञ्च ॥ अस्याश्चात्पान्तरगुणा विश्लेषा चिचता
यिता । इति राजवल्लभः ॥

श्वेतचिचद्गुणाः । विरेचनत्वम् । स्वादुत्वम् ।
उष्णत्वम् । वायुकारित्वम् । रूचत्वम् । पित्त-
चरश्च श्लेष्मपित्तश्लेष्मोदरापहत्वञ्च ॥ क्षणचिचता-
गुणाः ॥ श्वेताह्वीनगुणत्वम् । तीक्ष्णत्वम् । विरे-
चनत्वम् । अर्हणादाहमदधानिकश्चोत्कर्षण-

कारित्वञ्च । इति भावप्रकाशः ॥ (त्रिभिर्युक्ते,
चि । यथा, ऋग्वेदे । १ । ३४ । ६ ।

“तत्र त्री चक्रा चिचतो रथस्य ॥”

यथा च मनुः । २ । ४२ ।

“मौञ्जी चिचत् समा स्रज्ज्या कांथा विप्रस्य
मेखला ॥”)

चिचत्करणं, स्त्री, (चिचत्खण्डवयवस्य करणं
मिश्रीकरणम् ।) चिचत्पतेजसां मिश्रीकरणम् ।
यथा, “तेजोजलचितयः प्रलीकं द्वैधा विभज्य
एकस्मिन्नेव खेतरयोरर्द्धाङ्गं प्रक्षिपेत् ॥” इति
मोक्षधर्मटीकायां नीलकण्ठः ॥

चिचत्पर्णी, स्त्री, (त्रीन् दोषान् नाशयन्नेव वृणोति
प्राप्नोतीति चिचत् चिदोषघ्नम् ।) चिचत् पर्णं
यस्याः । ङीप् ।) छिन्नमोचिका । इति शब्द-
चन्द्रिका ॥ (छिन्नमोचिकाशब्दे विष्टतिरस्या
ज्ञेया ॥)

चिचता, स्त्री, (त्रिभिरवयवैर्वृता ।) चिचत् ।
इत्यमरः । २ । ४ । १०८ ॥ (अस्याः पर्यायो
यथा,—

“त्रिभञ्जी चिचता श्यामा सुरभा कोटरा तथा ।
सर्वास्तृभूतिः सुवहारा शब्देः पर्यायवाचकैः ॥”

“त्रयणं त्रिफला हिङ्गु कार्षिकं चिचतापलम् ।
सौवर्चलाङ्गकर्थश्च पलाङ्गशाब्देवैतसाम् ॥

तच्चूर्णं शर्करातुल्यं मद्येनास्त्रेण वा पिबेत् ।
गुल्फपाश्चात्तिनृत् सिद्धं चौर्ये चादाहसौदनम् ॥”

“तुल्यान्तं चिचताकत्वं सिद्धं गुल्फहरं घृतम् ।
मूलं श्यामाचिचतयोः पचेदामलकेः सह ।

जले तेन कषायेण पक्त्वा सर्पिः पिबेन्नरः ॥”

इति चरके कल्पस्थाने सप्तमेऽध्याये ॥)

चिवेणी, स्त्री, (तिश्रो वेद्यः चारिप्रवाहा
विशुक्ताः संयुक्ता वा यच ।) स्थानविशेषः ।
यच गङ्गया यमुनासरस्वतोर्वियोगः । सा
दक्षिणप्रयागः । तस्य सोमनिर्वायः । यथा,—
“प्रदुच्छस्य ह्नात् याम्बे सरस्वत्यास्तयोत्तरे ।
तदक्षिणप्रयागस्तु गङ्गातो यमुना गता ॥”

इति प्रायश्चित्ततत्वम् ॥

इयं सुक्तवेणीति कथ्यते । प्रयागे युक्तवेणी ॥
(अत्र गङ्गया यमुनासरस्वतोः सङ्गमात् ॥) ॥
हृद्योगोक्तोऽपिङ्गलासुयुक्तारूपपरिभाषिक-
नदीचयसङ्गमस्थानम् । यथा, हृद्योगप्रदीपि-
कायाम् । ३ । २४ ।

“कालपाशमहाबन्धविमोचनविचक्षणः ।
त्रिवेणीसङ्गमं घटं केदारं प्रापयेन्नरः ॥”

इदन्तादुवा डीविति चिवेणिरपि पाठः ॥)

चिवेला, स्त्री, (तिश्रो वेला अवयवसोमानी यस्याः ॥)
चिचत् । इति राजनिर्घण्टः ॥

चिशङ्कुः, पुं, (त्रीणि शङ्कानि यतिक्रमाणि यस्य ।)
सर्व्यंभूयैराजविशेषः । स तु इच्छाकुर्वन्प्रोक्तव-
त्पुत्रराजपुत्रः । (अस्य नामनिवृत्तिर्वथा, हरि-
वंशे । १२ । १६ ।

“एवं त्रीयस्य शङ्कानि तानि दृष्ट्वा महावप्राः ।
चिशङ्कुरिति होवाच चिशङ्कुरिति स स्तुतः ॥”)